

160 Pièces
INDO-CHINOIS
717

VONG-CỎ

DEPOT LEGAL
INDOCHINE
Nº 24182

9

BAN TÀI-TỬ

0 \$ 10

Thường lấy hơi ở Radio
và đĩa Asia, Béka

TIRAGE à 2000 exemplaires
Saigon le 10/6/1938

PHẠM-VĂN-TÌNH

P. IMPRIMERIE BAO-TON
M. IMPRIMERIE VAN KY

Cô Thanh-Tung

Vị nào mua đĩa hát tại bốn-hiệu
sẽ tặng cho một cuốn bài ca

160 Indoch. Pièces 717

VONG - CO

1932

BAN TAI - TU

Thống lý hội ở Radio
và địa Asia, Baka

0210

TIRAGE

1932

1932

REPT. MATH. BAGAT
M. J. P. K. K.

PHU - M. M. M. M.

Có Thanh-Tung
Vi sao mua chỉ tại nhà này
Sẽ tặng cho một cuốn sách

VỌNG CỔ TÀI TỬ

VỌNG-CỔ.— HIẾU TÌNH TRUNG HỮA

(*Dĩa Béka 120.633/636*)

DEPOT LEGAL
INDOCHINE.

N° 74182

1. Bề hện quyết lấp cho bằng, tấm thân cô quả,
đỉnh núi chơ vơ đá đánh cam thành chim hay
là hóa đá
2. Phận liễu yếu đào thơ, nợ nước ơn vua không
kể thì còn hiếu tình này hiếu chẳng tròn tình
biếu liệu sao xong
3. Lòng sơn sắt, dạ chơn thành, con tạo đã đoan câu
tài tử giai nhân, nào hồng quân oán hồng quân
ba mươi kiếp tài hoa, khi đầu gènh cúi bầy
sương sa trắng giọt khi gió lai mảnh
4. Nĩ non cáo với đất trời tấm lòng trinh nữ không
sai câu đức bốn tùng ba nay tại ai hay tại thiếp
chẳng lành duyên chẳng trọn không đành
rằng nhưng chung qui cũng tại số kiếp hoa đào

(T.T. 9 T.)

5. Ôn dưỡng đức đức cù lao chưa có báo đáp mà
thân bề lụy trong bể trần, thân con nay như
con đò - duyên đem hệ thắt thẻo như
hồ điệp trong giắt bóng hồng

6. Càng vương vẫn lấy cái nợ nần đành rằng vô
oan trái bất thành phu phụ bao nhiêu cái
cảnh bi ai đi rồi đành cho tôi sớm trả tối vai

7. Cái kiếp sống vô thú vị cảnh đời bồn phận
Trương-Như đã làm xong còn thù cha năm sáu
nghĩa bạn hai đều tôi quyết xử sao cho vẹn vẻ

8. Con người ta ở đời quý hồ phương cư xử mình
rán giữ làm sao cho tròn trung hiếu nghĩa tình
đừng để khổ đầy với mưa dầu nắng lửa thấm
thương phận thuyền duyên

9. Từ đây trăm năm bình vỡ gương tan hết mong
vì duyên nợ lại còn lo chức vụ ngõ toan báo ơn
cùng là tầy hạn

10. Vậy chẳng hồ phân nhi-nữ này là con của cha
và chẳng uổng công tiên hoàng đã đào tạo ra
gióc hình tôi đứng tài hoa

11. Đánh rằng bốn nước mười hai là phận giành
duyên sau đây là mối thù nhà ta trả mới hả dạ
chớ sống làm chi nhỏ cũng cam nhục cũng
chịu khổ cũng đánh liền

12. Cái sống ấy chẳng khác chi muôn kiếp còn
trùng cỏ cây sắc đá vô giác vô tri còn phải thua
xa kia, những loại cáo cầy.

13. Cha ôi thân con ngày nay sống mà mất cả linh
hồn, thì con còn mong gì cái kiếp sống nửa đần
trăm oán nghìn thù nó còn đeo đẳng thâm sâu

14. Tri hơn tri diện là phải lắm Lý-Quân còn thể
ấy thì người trong đời chỉ mong đều đặn lương
gạt lừa dối mà thôi

15. Ở giữa cái cảnh ô trược ngu ngoan này đời có
là bao nhưng cũng chẳng qua trong vòng cái kiếp
sống ba vạn sáu ngàn ngày dầu cho trời long
đất lở con cũng chẳng nao
16. Nhưng con muốn sống đặng thi gan tể nguyệt
nhưng con sống ấy làm cho cha đau lòng, ở
dưới chín sông
17. Dưới năm đất vàng mồ cha giữa đồng oan cổ
liệt nghìn thu trông khi cha tôi vĩnh quyết bão
tôi phải giữ làm sao cho trọn lời
18. Bão cùng Tương-Như phải giữ cho trọn chung
tình đều ấy con cam lỗi đất trời người phụ
mình con bao giờ dám phụ lấy ai đâu
19. Dầu xanh tôi chưa làm nên tội gì cao xanh nở
đem tôi vào cái cảnh thống khổ bi ai đủ rồi
nhưng con đem nghĩa trúc mai đổi lại tình hận
chi thù

20. Thà là con cam thống tuyệt cùng kẻ vô ân bạc
nghĩa đừng để phiền cho ai về sau vì
con mà chịu cái cảnh sầu đau

Cô Năm Cánh

VỌNG-CỒ. — HỐI HẬN

N. Địa Béka 120. 639/662

1. Kiếp trần hoàng cửa tôi sao lắm lần trêu cay
ngậm đắng
2. Tuổi xuân xanh của tôi chịu nhiều cảnh thiết
tha vì vậy mà đành lìa xứ lý gia
3. Tai vẫn nghe hoàng hôn giọng để nó kêu rĩ rã
ở bên nhà
4. Làm cho tôi tuông đôi giọt lệ lại thêm nhớ đôi
cụm huyền già
5. Trước đây tôi mắng vì thương ai nên ngày nay
tấm thân tôi phải chịu lạc lăm

6. Tôi mắng vì thương bạn tưởng bạn đành đuổi
lấp tắp thân tôi

7. Huỳnh kim là đời này đi có tác thù với nhau,
thì là thình với sắc

8. Nếu mà so sánh hiểu tình tôi tài tèn chỉ thấy
xin hỏi lại bạn tình nhân xin người hãy cạy phàn

9. Tuy là tôi hỏi mà chơi vẫn biết hiểu trọng tình
khinh ấy là do nơi nơn đạo

10. Không lẽ tôi nặng hiểu nhẹ tình làm sao cho rõ
mặt tu mi vì một chút đành dạ phân ly

11. Xét lại tấp thân tôi chẳng khác nào là mỏng
mảnh cánh chuồn xư lạ quê người ai đành tâm
dứt bỏ sao đành

12. Nỡ để cho tôi lở than lở khóc không mẹ, không
cha chẳng gia chẳng thế đành ôm nỗi khổ một mình

13. Kẻ mà vô thế lực kiếm tiền của tôi ngày hôm
nay đây

14. Nhưng cái cách của tôi lỡ bước chốn phong
trần, tôi khá khen ai đành tâm giức bỏ nhau

15. Hay là anh quá nghe lời trên cha mẹ dặn bảo
bao nhiêu lời

16. Dầu rằng đôi ta chẳng thương nhau xin anh phải
nghĩ một chút tình đôi ta đã thề chứng có mặt
trăng em xin anh đừng bước lại tôi cạn phân

17. Ngọc ần non còn vàng chìm sông lệ mấy lời
đoan thệ nay đã phũn nhau rồi

18. Thôi cái kiếp trăm năm này hết mong gì biệp
phổ hườn châu

19. Để cho tôi bấy lâu nay gởi sự đau thương nỗi
thăm cùng với cái cảnh sầu

20. Tôi sống đây ken bằng sống gương đối diện
nhau rồi tôi sẽ quên sinh

CÔ CÂN THƠ

(N. Dĩa Béka 120. 637/638)

XUÂN-TÌNH. — Quân mã đã nghỉ-loạn

Nếu muốn hai giao hòa
Thì thả chồng nàng ra
Mau thủ hồn sanh trở về
Đặng hiệp mỗi việc châu trần
Loan với phụng đặng gần
Quả là nàng thật tình giao bội
Có thần thông may nhờ phép thuật
Tôi nhắm lại Tổng trào
Hết kẻ giám bị
Quả là nàng tài cao
Vây chớ tôi không biết tại duyên có vì
Tôi với nàng đấu chinh
Trời dục bóng xế chiều
Một tiếng của nàng đồng niệm
Xem qua bóng thiết mất rồi
Bốn phía tôi mù

Binh Tổng đều lở võ chạy tan

Nhưng tôi nỗi niềm lo sợ

Cái điệu vợ chồng

Lòng bợ ngỡ

E cho hồn sanh khó nỗi toan lo

Nay đây trào thần đã hết lời tau

Dạ trăm đây mà

Mấy nhiều lời thật rất vui nghe

Hay chăng hay triều-dinh

Ông hữu sự chi mà

Nếu thánh hoàng sai đòi thần hạ

Bởi vậy cho nên ở bên Nguy tắc

Nó vạy thành rất ngặt

Vậy thì binh vương khá vui nghe

Ngỏ dò Ông Triệu thị, qua là Công-Chúa tài cao

Xin chớ lãng xao

Nghĩa kim băng tư thê xa nhau

Dầu cho nàng dãi lấm công

Cai quản nơi tam cung
Vợ mới phải là bực vợ vua
Theo lời Ông biện giã chon
Cải lẽ nhiều lời
Song xét ra ấy là đều Ông hăm dọa
Tôi hỏi là ông lấy luật của ai
Đi ép những người
Phụ nữ như tôi
Trước đây tôi sẽ vì mời bà
Bà mau quay xe trở về
Phụng liễn này chẳng phải bà được lạm dụng
Trong cơn xuất ngoại hoàng du
Tôi lưỡng đầu chánh hậu
Bà bèn dựng hương nơi miếu thánh
cho nên lật đặt qui trước bệ đơn
Trong cơn mới bèn nong giận
Bão bà quay xe loan trở lại
Bà chẳng chịu còn mong khích ý đến tôi

Đừng ông đừng chữa tôi
Lắm đều giang dối
Trong lúc Ông mạ nhục tôi
May mà trước mặt thiên nhan
Mong kiếm cơ chữa mình
Thiệt bấy nhiêu lời Ông quá dối kinh
Cơ sao Quân-Mả dám đả nạng
Trọng bệnh đến thế này
Bởi tôi gấp lĩnh bà ra xuất ngoại
Tôi đây bảo bà quày xe loan
Một hai chẳng tin dụng
Bà lại còn ngồi xe phụng
Ý mình là bức mẫu nghi
Lật đặt khuynh thân các hạ
Phận làm thần tử phải lo sao cho trọn
Kìa là một cái kiếp
Quân ân với tròn tâm
Cho nên tôi mới chờ ngày
Hành quyết khai đao
Nặng số nan đao
Đừng anh hào rõ mặt trung quân

CÓ NĂM CẢNH THO

VỌNG-CỔ.— MẢNH TƠ ĐÀO

1. Thanh sắc vẹn toàn, thêm hai chín xuân xanh
cái tuổi ngày thơ này vẻ xinh tươi con đường
thơ thơ
2. Tùng-Lang là cái tên quý quá, sáng lạng nên thơ
như một đóa hoa nùng, của anh tặng cho em
ngày nay
3. Hoa đầy xuân, đủ mùi hương cùng màu sắc sẽ
em hằng tung tiu nựng nịu cái hương vị mặng nồng
4. Khôi ngô tuấn tú, em nhớ hình ảnh của anh mà
hoài vọng tận trong buồn gan, anh phải phêu
đạt tang bồng
5. Gánh nợ tình chung, em mang nặng hoẵng vai
vát bỏ nghĩa nặng triệu thờ kính anh tận trong
đáy lòng
6. Đại phạm bề phần em là gái, thì phải giữ cho
trọn cây tam tùng cho tròn thủy chung
7. Huynh hoa giữa thu hồ, mỗi lần nhớ đến anh,
ra ngắm xem thấy nó lá xào buồn tanh tẻ ngắt

8. Kỳ vọng làm sao cho được hiệp mặt chàng, được
đoàn viên được hài lòng, cho khỏi mong ngóng
đợi mỗi tình thương

9. Xin anh hãy nhớ những đêm, trăng trong nơi
hồ sen tay bắt tay mặt nhìn mặt cùng nhau những
lời thề hẹn

10 Ra bây giờ không thấy anh, vô văn dạng hình
anh ời em mới biết cho ái tình nó độc địa là
làm sao

11 Mắt ngấm trong cõi xa xâm lòng em bắt thốn
thức bản khoắn mà giọt lệ luống tuông trăng

12 Đồng bình trăm tư, biết cho được người ngoại
hạng đêm thanh vặc vặc nhớ ai buồn tẻ khổ thầm

13 Bào-thai làm chi cái cuộc đời vô vi này, phận
hồng nhan mà phải chịu nợ dằn vai đeo má, nợ
chung tình mang nặng cùng ai

14 Ba bốn năm dư, không được chút dấn dư vì
mang nỗi ai niềm ân đành thui thui với cảnh
tịch mịch cô đơn

15 Kỳ dư những nỗi khắc khe, ngấm cảnh nhớ
trăng thương gió chịu đau mà nhìn ngọn đèn tàn

16 Nam ai khúc ca nghe nảo ruột, nhớ những giọng
dờn buồn nó hãy còn vắng vắng bên lòng em

17 Trung tâm của em, trên vạt vạt sáng soi, lòng
em thể có vừng cao xanh chẳng khi nào đem
đá phụ phàn

18 Bắc địa sơn hà, đã biệt cách nhau muôn trùng,
đường ngàn dặm tuy xa, mà lòng em chẳng hề xa

19 Kính gởi đôi câu, câu chúc cho anh nơi chốn xa
xuôi gặp được cuộc vinh vang hạnh phúc muôn
vang

20 Tặng anh bằng một quả tim trong sạch, son sắt
một lòng em quyết giữ tròn cùng anh

CÔ THANH-TÙNG

Rút trong đĩa Béka

VỌNG CỔ. — TẮM GƯƠNG TRINH NỮ

1 Thân má hồng càng ngỉ đến ban nhiều tâm hồn
ta càng thêm ngao ngán.

2 Tài làm chi, sắc làm chi cho trời xanh ghen ghét
cho thân vàng ngọc thuyền duyên lắm đều
đầy đọa truân chuyên.

3. Trong buổi thanh xuân đào thơ liễu yếu thiếu
chỉ ai là tay tiếc lực thâm hồng.
4. Nào ân ái ba sinh nào tình chung một gánh
vàng trao ngọc chuốc trăm năm nguyên chữ
đồng.
5. Lạnh lót bên tai những tiếng du dương những
lời tao nhã tựa như khúc mê hồn.
6. Lòng xuân lai láng như buồn cánh cửa động
đào non du kia thần nữ mặt gió mưa.
7. Trăng gió vui cười, ong bướm say sưa từ ngày
xưa bực để vương âu cũng thế.
8. Khi thương mấy non cũng thề, mấy sông cũng
hẹn tha hồ nguyên ước với có bết đều chi.
9. Ngoài các tia lầu son, muôn chung ngàn tứ,
dầu phí cả gian sơn dựng làm cho mỹ nhân
hân hạnh.
10. Thi đã không ngại ngừng, lại còn vui vẻ triều xã
tắc lúc này có nghĩa gì đâu
11. Chừng ngày tháng thoi đưa tuổi không chờ đợi,
mà sao xuân kia tu gia khách nghiên thành.

12. Chẳng ấy mới hay chốn thăm cung môn · mỗi
hương phai phấn lọt mà quân vương vẫn bóng
bất hình.
13. Khi ấy mới hay rằng cái má hồng qua thật là
một kiếp rất mỏng manh.
14. Nghĩ bao nhiêu càng cau lòng oán hận mà bứt
mình toan với hỏi Trời xanh.
15. Đã phú cho hồng nhan là bạc mạng nhưng cơ
sao ông lại nỡ đành.
16. Làm cho truân chuyên lẫn lóc cho dật đã
phong trần lại đem dạ mãi ghét ghen,
17. Hỏi bạn má đào bẽ đã có thân tua cần thận
tâm thân ngà ngọc của mình.
18. Trót sanh ra làm con người giữa cõi đời đua
chen vật chất văn minh.
19. Giữa chốn trần ai bết đầu tiêu hơn với quân
tử biết đâu cao thượng ái-tình.
20. Chớ tin mà mắc chớ nghe mà làm cho hay
dầu có ngàn vàng không thể chuộc được chữ
trinh.

CÔ THANH TÙNG

(Rút trong dĩa Beka)

—Hết—

Hãy đón mua đĩa mới hiệu **Béka**

Trong tuần tháng năm tây (Mai) hiệu đĩa Béka sẽ có trên 90 đĩa mới, đủ các điệu ca rất đặc-sắc do các tài nhà nghề và tài-tử như cô Năm Phỉ, cô Bảy Nam (Đại-Phước-Cương) cô Năm Huê (Hữu-thành) cô Ba Bentre M. Năm Nghĩa, M. Hồng-Châu M. Ba-Phôi, cô Năm Cánhơ, (Tài-tử). Còn rất nhiều danh ca khác không thể kể hết.

Các ngài mua đĩa Béka sẽ được vui lòng, vì tiếng ca rất rõ ràng, và được bền chắc hơn các hiệu khác.

P. S. Muốn mua sỉ, lẻ đĩa Béka, Asia, Colombia, Pathé, Victor, và đủ các hiệu máy hát, các thứ kim hát xin do nơi hiệu : PHẠM - VĂN - THÌNH
177 - 179, Rue d'Espagne — Saigon

In tại nhà in Bảo-Tồn 175 Bd. de la Somme, Saigon